

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2Dnia 10 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Taberska

2.1 Protokolant p.o. stażysty Mariola Urbanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Wojciecha Kiszki

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2020r.

sprawy **P. G.**

oskarżonego z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 57a § 1 k.k.

oraz na podstawie art. 435 k.p.k. także w stosunku do oskarżonego S. K.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego P. G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie

z dnia 2 lipca 2019r. sygn. akt II K 640/18

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 7 obniża do 500 (pięćset) złotych kwotę wynikającą ze zobowiązania oskarżonych S. K. i P. G. do naprawienia szkody
2. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w kwocie 320 złotych.

Ewa Taberska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 13/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 2 lipca 2019 r., sygn. akt II K 640/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXX
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	XXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XXXXXXXXXXXX	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	XX

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEZ ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na:</p> <p>1) całkowicie dowolnym przyjęciu, że wartość szkody w uszkodzonym mieniu wynosiła 700 złotych</p> <p>2) niezasadnym przyjęciu, że oskarżeni kopali i uderzali pokrzywdzonego po całym ciele</p> <p>3) błędnej ocenie wyjaśnień oskarżonego i zeznań jego matki poprzez odmowę im wiary co do motywacji działań oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>• Na częściową aprobatę zasługuje zarzut 1), ale jedynie w zakresie obniżenia kwoty naprawienia szkody .</p> <p>Słusznie bowiem Sąd Rejonowy nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonego z postępowania sądowego w zakresie określenia wartości szkody związanej z uszkodzeniem samochodu. Jak</p>		

podnosi bowiem Sąd Rejonowy H. K., mimo odczytania mu zeznań z postępowania przygotowawczego, nie był w stanie wskazać na czym oparł obniżenie wartości szkody do kwoty „ponad 500 złotych”.

Jak wynika natomiast z zeznań H. K. -złożonych na rozprawie w dniu 18.04.2019r. – k.170 v pokrzywdzony domagał się odszkodowania jedynie w kwocie 500 złotych, mimo iż jak ostatecznie podał kwota ta była wyższa: „ Ja bym chciał tylko pokrycia kosztów tej naprawy samochodu, Myślę, że to byłoby 500 zł. Bo ja płaciłem trochę ponad 500 złotych, Nie mam żadnego potwierdzenia od mechanika, tj. żadnej faktury ani paragonu. Nie jestem mściwy wobec nich, sam nie byłem święty”.

- Niesłuszne są zarzuty wskazane w punkcie 2) i 3)

Na wstępie trzeba wskazać, że przekonanie Sądu I instancji o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). Akcentuje to szereg orzeczeń Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (por. wyrok SN z 3 września 1998 r. sygn. V KKN 104/98 - Prokuratura

i Prawo 1999, Nr 2, poz. 6; a także wyrok S.A. w Łodzi z 20 marca 2002 r. sygn. II AKa 49/02 - Prokuratura i Prawo 2004, Nr 6, poz. 29).

Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie powyższemu zadaniu podołał. Apelacja zaś w tym zakresie ma charakter przede wszystkim polemiczny, wobec czego nie mogła ona okazać się skuteczna.

Przed wszystkim Sąd I instancji poddał bardzo uważnej analizie zeznania H. K. (podobnie jak w kwestii wysokości szkody) i słusznie zauważył, iż o ile treść jego zeznań z postępowania przygotowawczego nie budzi wątpliwości w świetle zeznań pozostałych świadków tego zdarzenia, o tyle jego zeznania na rozprawie zdają się świadczyć o tym, że pokrzywdzony chciał pomóc oskarżonemu przedstawiając go w korzystniejszym świetle. Taka ocena zeznań pokrzywdzonego przekonuje Sąd Okręgowy, w związku z powyższym zarzut obrony, jakoby Sąd Rejonowy dokonał błędnego opisu czynu oskarżonego w zaskarżonym wyroku nie mógł zostać uznany za zasadny.

Sąd Rejonowy w ustalonym przez siebie stanie faktycznym miał na uwadze fakt i ustalił, iż w dniu 1.03.2017r. H. K. umieścił na portalu internetowym (...) nagranie piosenki w stylu hip – hop. Ustalił także, że tekst tego utworu odnosił się do P. G. i formułował pod jego adresem szereg wulgarnych i obraźliwych zwrotów. Jednakże również P. G. odpowiedział na to nagranie i opublikował w sieci. Natomiast inkryminowany czyn miał miejsce dopiero w dniu 25.03.2018r. Słusznie zatem, wbrew twierdzeniom obrońcy i zarzutom co do oceny przez Sąd Rejonowy

zeznań matki oskarżonego B. G., Sąd Rejonowy wskazał, iż nie sposób dać wiary oskarżonemu, że pobudką do jego działania przestępnego w dniu 25.03.2018r. była prześmiewcza i obraźliwa twórczość pokrzywdzonego w marcu 2017r., podczas gdy relacje oskarżonego i pokrzywdzonego przez rok układały się poprawnie.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony został poddany jednorazowemu badaniu ądowno – psychiatrycznemu - opinia z dnia 13.07.2018r. którego wnioski jednoznacznie wskazują, że u oskarżonego P. G. nie stwierdzono choroby psychicznej. Stwierdzono natomiast upośledzenie umysłowe lekkie i uzależnienie od alkoholu.

Zarówno biegłym jak i Sądowi Rejonowemu znany był fakt posiadania przez oskarżonego orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności z uwagi na schorzenia somatyczne, ale również i fakt, że oskarżony w chwili czynu znajdował się w stanie upojenia alkoholowego prostego.

Wniosek

Zmiana poprzez stosowną zmianę opisu czynu przypisanego w zakresie sposobu działania, zadawania uderzeń, ustalenia wartości szkody na kwotę 500 złotych i wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej czynu art. 288 § 1 k.k., solidarnego obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 500 złotych

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Wniosek okazał się częściowo zasadny w zakresie orzeczenia solidarnego obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 500 złotych.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność kary</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wymierzona oskarżonemu K. G. kara ograniczenia wolności w wysokości 1 roku i 2 miesięcy ze zobowiązaniem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym jest adekwatna do jego wkładu w przestępstwo. Kara ta nie jest karą rażąco surową. Sąd przy jej wymiarze wziął pod uwagę wszystkie przesłanki wskazane w treści art. 53 k.k. - okoliczności obciążające i łagodzące i prawidłowo je ocenił. Kara ta uświadomi oskarżonemu naganność czynu poprzez pracę społeczną. Karze tej nie stoi także na przeszkodzie ocena stanu psychicznego sprawcy. Czyn oskarżonego nie został bowiem popełniony w warunkach wyłączenia lub znacznego ograniczenia zdolności rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Mimo swojej niepełnosprawności, oskarżony nadużywał alkoholu i tempore criminis znajdował się w stanie upojenia alkoholowego. Kara</p>		

zatem wymierzona oskarżonemu musi mu uświadomić, że nie może rozwiązywać problemów przemocą fizyczną. Oskarżony jest człowiekiem młodym, w pełni sił fizycznych i wykonanie tej kary nie powinno mu sprawić nadmiernych trudności.

Wskazać także należy, iż zgodnie z treścią art. 83 k.k. skazanego na karę ograniczenia wolności, który odbył przynajmniej połowę orzeczonej kary, przy czym przestrzegał porządku prawnego, jak również wykonał nałożone na niego obowiązki, orzeczone środki karne, środki kompensacyjne i przepadek, sąd może zwolnić od reszty kary, uznając ją za wykonaną. Jeżeli oskarżony będzie zatem prawidłowo wykonywał nałożoną na niego karę ograniczenia wolności i naprawi szkodę, będzie mógł się ubiegać o skrócenie wymierzonej mu kary.

Sąd Rejonowy nie wymierzył oskarżonemu kar majątkowych, poza oczywistym naprawieniem szkody. Zatem poniesienie przez oskarżonego kosztów procesu za obie instancje nie będzie dla niego nadmiernym obciążeniem. Może bowiem podjąć pracę w zakresie swoich możliwości i wykształcenia.

Wniosek

Zmiana poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zwolnienie w całości oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych za obie instancje

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

